

РЕШЕНИЕ

№ 692

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Красимира Желева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9373** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез юрк. Б. срещу Решение от 01.08.2020 г. по НАХД № 16579/2017 г. на Софийски районен съд /СРС/, наказателно отделение, 122-ри състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление №F315742 от 30.08.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-С., с което на С. И. Е.,[ЕИК], на основание чл. 178 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 132, ал. 5 от ЗДДС във вр. с §46 от ЗИДЗАДС.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че за санкционираното дружество е възникнало задължение за регистрация по ЗДДС, като правилно АНО е определил наказанието за извършеното нарушение. Счита за неправилен изводът на въззивния съд, че при издаването на АУАН и НП не са спазени разпоредбите на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като изтъква, че точно и ясно е посочена датата на извършване на нарушението. Счита за неправилен извода на въззивния съд, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството, както и че посоченото нарушение е безспорно установено. Според касатора не са налице основания да се приеме деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Счита, че с оглед определената от АНО санкция в минимален размер биха могли да се постигнат целите на наказанието по смисъла на чл. 12 то ЗАНН. Изразява искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. И. Е. в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: На 11.07.2017г. в ТД на НАП С., отдел „Регистрация“ свид. П. П. извършва проверка по представени документи на С. И. ДЗЗД, [населено място] за наличие на факти и обстоятелства за регистрация по ЗДДС.

Извършена е проверка в информационната система на Агенция по вписванията, Регистър БУЛСТАТ, при която се установява, че съгласно договор от 12.04.2016 г., сключен в С. между С. И. Е., ЕИК:83115291 и Е. Е., [ЕИК] се учредява ДЗЗД С. с Б.. При извършената проверка се установява, че съдружниците С. И. Е. и Е. Е. са регистрирани по ЗДДС, но не и създаденото от тях неперсонифицирано дружество С. ДЗЗД.

Прието е, че С. И. Е. е било задължено съгласно изискванията на чл. 132, ал.5 от ЗДДС във връзка с параграф 46 от ПЗР на ЗИДАЗС да подаде заявление за регистрация по закон в едномесечен срок от влизането в сила на този закон – 01.01.2017 г. Срокът за подаване на заявлението за регистрация по ЗДДС е бил до 31.01.2017г. включително. Към момента на извършване на проверката е нямало подадено заявление за регистрация по за ЗДДС, поради което е установено закъснение от 160 дни.

Срещу С. И. Е. е съставен АУАН №F315742/11.07.2017 г. от П. П. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. в присъствието на К. М.–пълномощник на дружеството, като установеното деяние е прието за нарушение на чл. 132, ал.5 от ЗДДС вр. параграф 46 от ЗИДЗАДС. В тридневния срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН са постъпили възражения от дружеството.

Въз основа на АУАН е съставено процесното НП, с което е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основания чл. 178 от ЗДДС за нарушение на чл. 132, ал.5 от ЗДДС вр. параграф 46 от ЗИДЗАДС.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при нарушение на разпоредбите на чл.42, т.5 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, не е посочена коректно датата на извършване на нарушението и не са посочени коректно нарушените законови разпоредби. Прието е, че нарушението е безспорно установено от обективна страна Наред с това счита случаят за маловажен по смисъла на чл. 28 от

ЗАНН.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Касационната инстанция не споделя извода на СРС, че при издаването на АУАН и на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, като не са изпълнени императивните изисквания съответно на чл. 42, т. 3 и на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН и не е посочена датата на извършване на установеното нарушение.

При съставянето на процесния АУАН и при издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на дружеството. Действително в АУАН, както и НП не е посочена конкретна дата на извършване на нарушението, но от съдържанието на АУАН и НП същата е безспорно установима. АНО е посочил, че срокът да подаде Заявление за регистрация по ЗДДС във връзка с параграф 46 ПЗР ЗИДЗАД е бил до 21.01.2017г. Наред с това следва да се отчете обстоятелството, че срещу издадения АУАН са постъпили възражения от С. И. Е., което е основание да се приеме, че не е нарушено правото на защита на дружеството, а същото е упражнено в пълен обем.

В АУАН правилно е посочена като нарушена разпоредбата на за нарушение на чл. 132, ал.5 от ЗДДС във връзка с параграф 46 от ПЗР на ЗИДЗАДС. Същата е дадената правната квалификация на нарушението и в наказателното постановление. Разпоредбата на чл. 132, ал.5 от ЗДДС във връзка с параграф 46 от ПЗР на ЗИДЗАДС (ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) има следното съдържание: „Задължително се регистрира по този закон неперсонифицирано дружество, в което участва съдружник, който е регистрирано по този закон лице..“ § 46. Когато до влизането в сила на този закон е създадено неперсонифицирано дружество – нерегистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, в което участва съдружник – регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, дружеството е длъжно да подаде заявление за регистрация в едномесечен срок от влизането в сила на този закон“.

Видно от представения договор за гражданско дружество между С. И. Е. и Е. Е. се създава С. Е. ДЗЗД от датата на сключване на договора-12.04.2016 г. Безспорно установено по делото е, че двете дружества са регистрирани по ЗДДС. Срокът за подаване на Заявлението е бил до 31.01.2017 г. включително, като към датата на издаване на НП задължението не е изпълнено, с което безспорно се е извършено посоченото в НП нарушение. С. Е. ДЗЗД е гражданско дружество, възникнало на основание чл. 357 от ЗЗД по силата на сключен договор, то не е юридическо лице, поради което отговорност за неговите задължения носят съдружниците, запазващи своята юридическа самостоятелност. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за констатираното нарушение.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с „имуществена санкция“ за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Определената санкция е в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

Не се споделят правните изводи на районния съд досежно основанията за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не е отстранено след

установяването му, а и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 01.08.2020 г. по НАХД № 16579/2017г. на Софийски районен съд /СРС/, наказателно отделение, 122-ри състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №F315742 от 30.08.2017г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-С., с което на С. И. Е.,[ЕИК] на основание чл. 178 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 132, ал. 5 от ЗДДС във вр. с §46 от ЗИДЗАДС.

ОСЪЖДА С. И. Е.,[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.